

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

06 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de avocatul Puică Sergiu în numele inculpatului și partea vătămată Popa Mihail, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 21 septembrie 2017 și sentinței Judecătoriei Cahul, sediul Central din 13 aprilie 2017, în cauza penală în privința lui

Moraru Denis Xxxxx, născut la xx.xx.xxxx,
originar și domiciliat în xxxxx,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 23.06.2016 - 13.04.2017;

Instanța de apel: 18.05.2017 - 21.09.2017;

Instanța de recurs: 13.11.2017 - 06.12.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 13 aprilie 2017, Moraru Denis fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) și art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă:

- în baza art. 287 alin.(2) lit. b) Cod penal - amendă în mărime de 800 (opt sute) unități convenționale;

- în baza art. 152 alin.(2) lit. e) Cod penal - închisoare pe termen de 5 (cinci) ani, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită sub formă de închisoare, a fost suspendată condiționat pe termen de probă de 5 (cinci) ani.

S-a admis parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Cenușă Marcel și s-a dispus încasarea de la inculpat în beneficiul părții vătămate a prejudiciului moral în sumă de 7 000 (șapte mii) lei.

S-a admis parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Popa Mihail și s-a dispus încasarea de la inculpat în beneficiul părții vătămate prejudiciul moral în sumă de 15 000 (cincisprezece mii) lei și cheltuieli de judecată legate de asistența juridică în sumă de 5 000 (cinci mii) lei, în total suma de 20 000 (douăzeci mii) lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că Moraru Denis, la 25 decembrie 2015, aproximativ la ora 17.30 min., de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu persoane identitatea cărora nu a fost stabilită de către organul de urmărire penală, aflându-se în loc public, mun. Cahul, la intersecția străzilor M. Frunze și Ștefan cel Mare, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, exprimând lipsă de respect față de societate cu obrăznicie deosebită, au aplicat lovituri cu mâinile și picioarele pe diferite părți ale corpului lui Negru Alexei, anul nașterii xxxx, ale lui Cenușă Marcel, anul nașterii xxxx și ale lui Popa Mihail, anul nașterii xxxx.

Conform raportului de expertiză nr. 485/D din 28 decembrie 2015, lui Cenușă Marcel i-au fost cauzate leziuni corporale: echimoză pe pleoapa superioară din dreapta, care a fost produsă la acțiunea traumatică cu obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate și se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

Conform raportului de expertiză nr. 484/D din 28 decembrie 2015, lui Negru Alexei, anul nașterii xxxx i-au fost cauzate leziuni corporale: echimoze pe brațul drept, obraz, cap, produse la acțiuni traumatice cu obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele relatate, se califică medico-legal ca vătămare corporală neînsemnată.

Acțiunile inculpatului Moraru Denis au fost încadrate în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal - huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, de două sau mai multe persoane.

Tot el, la 25 decembrie 2015, aproximativ la ora 17.30 minute, de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu persoane identitatea cărora nu a fost stabilită de către organul de urmărire penală, aflându-se la intersecția străzilor M. Frunze și Ștefan cel Mare, mun. Cahul cu scopul cauzării leziunilor corporale, intenționat i-au aplicat lovituri cu un obiect contondent dur lui Popa Mihail, anul nașterii xxxx.

Conform raportului de expertiză nr. 104/D din 28 decembrie 2015, lui Popa Mihail, anul nașterii xxxx, i-au fost cauzate leziuni corporale: TCCI, Contuzie cerebrală gravitate medie, focar de contuzie temporo-bazal pe stânga, plagă confuză pe cap produsă la acțiune traumatică cu obiect contondent dur, aplicată la nivelul capului la 25 decembrie 2015, se califică medico-legal ca vătămare corporală medie cu dereglarea sănătății de lungă durată.

Acțiunile inculpatului Moraru Denis au fost încadrate în baza art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal, conform indicilor - vătămarea intenționată medie a integrității corporale, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art.151 Cod penal, dar care a fost urmată de o dereglare îndelungată a sănătății, săvârșită, de două sau mai multe persoane.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1. *avocatul Andrei Boghian în numele inculpatului*, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Moraru Denis să

fie achitat de comiterea infracțiunilor incriminate din motivul lipsei în acțiunile sale a componenței de infracțiune.

În susținerea apelului a invocat că declarațiile părților vătămate nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare, pe motiv că din conținutul acestora reiese că nici una din părțile vătămate nu a văzut cine i-a lovit și nu indică concret că anume Moraru Denis a aplicat loviturile asupra părților vătămate.

Consideră că nu există probe suficiente care ar demonstra vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor incriminate, având în vedere că declarațiile părților vătămate nu întrunesc condițiile prevăzute de art. 95 alin. (1) Cod de procedură penală, și în conținutul acestora se regăsesc elemente contradictorii.

Declarațiile lui Zgîrcibabă Mihail, care a văzut personal derularea evenimentelor și a împrejurărilor în care li s-au aplicat lovituri părților vătămate, totodată declarând că inculpatul nu a aplicat nici o lovitură, urmează a fi apreciate drept obiective.

Ca rezultat al examinării tuturor probelor rezultă că sunt îndoielnice declarațiile părților vătămate sub aspectul concluziilor lor, adică trezesc dubii în ce privește legătura de cauzalitate dintre acțiunile inculpatului și vătămarile produse, în contextul în care, mai erau două persoane neidentificate de organele de urmărire penală.

3.2. partea vătămată Popa Mihail, care a solicitat casarea sentinței, doar în partea stabilirii pedepsei și laturii civile, rejudecarea cauzei în această parte cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Moraru Denis, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) și art. 152 alin.(2) lit. e) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsă prin cumul de infracțiuni sub formă de închisoare pe termen de 6 ani, cu ispășirea în penitenciar de tip semiînchis. Totodată a solicitat încasarea din contul inculpatului în beneficiul său a prejudiciului moral în mărime de 60 000 lei și prejudiciul material în mărime de 5 000 lei cu titlu de asistență juridică.

În susținerea apelului a invocat drept incorectă concluzia instanței de fond precum că suma solicitată este exagerată și nu corespunde suferințelor de fapt, or din materialele cauzei rezultă că starea sănătății sale a fost prejudiciată considerabil, fapt confirmat prin raportul de expertiză medico-legală nr.104/D din 25 martie 2016.

Maltratarea sa fizică și morală din partea inculpatului, i-a produs suferințe psihice ireversibile, i-a fost atinsă reputația, fiind maltratat în plină stradă, în centrul orașului Cahul, îl cunoaște multă lume deoarece este un activist civic, a fost lider de partid, a activat în diferite posturi de conducere. Suma de 60 000 lei care o solicită nu este astăzi o sumă colosală, luându-se în calcul prețurile inclusiv la medicamente pentru reabilitare, care mereu sunt în creștere.

De asemenea consideră că inculpatului i-a fost stabilită o pedeapsă prea blândă, or acesta, atât la urmărirea penală cât și în instanța de judecată n-a recunoscut vina, a înaintat diverse versiuni de apărare încercând să împiedice stabilirea adevărului, implicând mai mulți martori. Inculpatul nu a manifestat nici un semn de căință sinceră,

ba dimpotrivă a manifestat un comportament cinic, arogant, categoric a refuzat restituirea pagubei morale și materiale.

Instanța nu a avut motive suficiente de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal în privința lui Moraru Denis, pedeapsa fiind vădit neproportională celor comise de către acesta și urmările produse și aplicată cu abatere de la criteriile generale de individualizare prevăzute de art. 75 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 21 septembrie 2017, s-a dispus respingerea apelurilor declarate ca fiind nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de apel formulate, criticilor expuse, audiind părțile, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul a considerat că instanța de fond a respectat toate prevederile procesuale la examinarea cauzei penale și de asemenea corect a apreciat măsura de pedeapsă aplicată inculpatului, ținând cont de circumstanțele reale și personale, de circumstanțele atenuante și agravante.

Colegiul a reținut că vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a acțiunilor lui în baza art. 287 alin. (2) lit. b) și art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, se bazează pe cumulul de probe administrate, amplu analizate și just apreciate, inclusiv declarațiile părților vătămate, martorilor și materialele cauzei.

Instanța a reținut că situația constatată a rezultat din coroborarea declarațiilor părților vătămate, cu cele ale martorului Curbatova Liudmila date în instanța de fond și cu concluziile experților medici legiști efectuate în faza urmăririi penale. Față de materialul probator administrat în cauză, instanța a reținut că declarațiile inculpatului depuse în instanța de fond cât și în instanța de apel nu coroborează cu nici un alt mijloc de probă administrat în cauză, motiv pentru care le-a înlăturat ca nesincere.

Cât privește solicitarea inculpatului de pronunțare a unei sentințe de achitare, prin invocarea a două temeuri de bază, s-a constatat că cerința nu este întemeiată. Apărările inculpatului nu au fost reținute de instanță, fiind contrazise în mod flagrant de amplul material probator anterior prezentat. Instanța de fond a stabilit în mod întemeiat că, acțiunile inculpatului urmau un caracter infracțional, cert a fost constatat că el a acționat coordonat cu alte două persoane identitatea cărora nu a fost constatată, iar prin acțiunile sale a fost încălcată ordinea publică, securitatea cetățenilor și părților vătămate Negru Alexei, Cenușă Marcel și Popa Mihail cărora le-au fost cauzate vătămări corporale neînsemnate și respectiv vătămare corporală medie cu dereglarea sănătății de lungă durată.

Colegiul a considerat neîntemeiată critica apelantului precum că declarațiile părților vătămate nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare, invocând că din respectivele declarații nu se poate constata cu certitudine cine l-a lovit pe Popa Mihail, nici martorii nu indică concret că anume Moraru Denis a aplicat lovituri asupra părților vătămate, or în declarațiile părții vătămate Negru Alexei clar este menționat „...am coborât din mașină după ce am văzut că Moraru i-a aplicat o lovitură lui Popa”, de

asemenea și partea vătămată Cenușă Marcel clar relatează „...am văzut cum Moraru Denis i-a aplicat o lovitură lui Popa Mihail în partea dreaptă a feței, după care eu cu Cenușă Marcel am ieșit din mașină”. Părțile vătămate mai indică că și ulterior trei agresori printre care se afla și Moraru Denis au aplicat concomitent lovituri, mai mult Popa Mihail indică direct asupra inculpatului că l-a lovit din spate de la care acțiuni a pierdut cunoștința.

Afirmațiile apelantului precum că nu există probe suficiente care ar demonstra vinovăția în săvârșirea infracțiunilor incriminate au fost respinse deoarece părțile vătămate au declarat, atât la urmărirea penală în timpul confruntărilor cât și în instanța de fond, că au fost maltratați de 3 persoane unul dintre care era Moraru Denis, afirmațiile inculpatului fiind infirmate și prin declarațiile martorului Curbatova Liudmila, care a declarat că au fost trei agresori.

Colegiul a apreciat critic argumentul inculpatului că, părțile vătămate Negru Alexei și Cenușă Marcel prin declarațiile lor se contrazic, invocând că inițial au declarat că au văzut cum Moraru Denis i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea feței, după care au declarat că toți trei au fost loviți concomitent, însă nu au văzut cine anume, or, conflictul a avut loc în două etape, mai întâi incidentul a avut loc pe str. Frunze, mun. Cahul, când Negru Alexei a văzut cum Moraru Denis l-a lovit pe Popa Mihail, ulterior s-au deplasat cu mașina și după câțiva metri Popa Mihail i-a spus lui Negru Alexei să oprească automobilul deoarece o persoană i-a făcut semn să staționeze. S-au apropiat trei persoane, printre care era și Moraru Denis, au întrebat de plăcuța de înmatriculare, părțile vătămate nu au reușit să răspundă deoarece au fost loviți toți trei.

Prin urmare, Colegiul a reținut că în declarațiile părților vătămate Negru Alexei și Cenușă Marcel nu se regăsesc elemente contradictorii, or declarațiile acestora precum că nu au văzut cine i-a lovit se referă la cea de-a doua maltratare când de ei s-au apropiat 3 persoane, unul fiind Moraru Denis, întrebându-i de plăcuța de înmatriculare i-au lovit pe toți trei.

Instanța a apreciat critic afirmația inculpatului privind nevinovăția sa, deoarece pe parcursul judecării cauzei nu au fost stabilite motive de a supune îndoielilor declarațiile părților vătămate și ale martorului Curbatova Liudmila, acestea în cumulul lor, dovedind cu certitudine că inculpatul a comis infracțiunea imputată, iar faptul că acesta nu-și recunoaște vinovăția, nu constituie temei pentru pronunțarea unei hotărâri de achitare, poziția sa fiind una de apărare.

La individualizarea pedepsei, instanța de fond corect și în deplină măsură a ținut cont de motivul și gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează și agravează răspunderea (nu au fost stabilite), de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. Analizând situația per ansamblu, Colegiul a considerat că în prezentul dosar, garanțiile cu privire la un proces echitabil au fost respectate, atât din perspectiva dreptului intern cât și al

dispozițiilor art. 5 și 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Prin urmare, pedeapsa aplicată lui Moraru Denis s-a considerat a fi una echitabilă care va atinge scopul pedepsei penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Cu referire la apelul declarat de partea vătămată Popa Mihail, Colegiul a apreciat critic argumentul invocat de acesta precum că instanța de fond neîntemeiat a aplicat prevederile art. 90 Cod penal în privința lui Moraru Denis or, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de judecată a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, corect fiind reținut faptul că reeducarea și corectarea inculpatului este posibilă în condițiile aplicării pedepsei cu închisoare, cu aplicarea art. 90 Cod penal, care va asigura atingerea scopului pedepsei penale.

Partea vătămată Popa Mihail, a contestat sentința și în latura civilă, întemeindu-și acțiunea civilă privind încasarea prejudiciului material și moral pe raportul de expertiză medico-legală nr.104D din 28 decembrie 2015, totodată anexând probe confirmative despre existența cheltuielilor judiciare cu titlu de asistență juridică în sumă de 5 000 lei.

Instanța de apel a admis că, prin săvârșirea infracțiunii de către inculpat în privința părții vătămate, ultimului i-au fost cauzate suferințe psihice (a fost maltratat în ziua Crăciunului, i-a fost atinsă reputația, etc.), însă totuși a considerat că suma de 60 000 lei solicitată cu titlu de prejudiciu moral este una exagerat de mare, iar suma de 15 000 lei acordată cu titlu de prejudiciu moral va fi în măsură să aducă o satisfacție echitabilă apelantului pentru suferințele psihice suportate. Mai mult, recunoașterea dreptului încălcat și condamnarea inculpatului pentru comiterea faptelor prejudiciabile constituie în sine o satisfacție. De asemenea, s-a indicat că în cazul în care Popa Mihail nu ar fi inițiat o stare de conflict cu privire la modul în care inculpatul a parcat automobilul, nu ar fi aplicat primul forța fizică, nu ar fi scos plăcuța cu numărul de înmatriculare de la automobilul inculpatului, pentru care fapt a și fost sancționat cu amendă în mărime de 50 unități convenționale în baza art. 78 alin.(3) Cod contravențional, respectiva infracțiune putea să nu aibă loc.

5. Decizia instanței de apel este contestată cu recursuri ordinare de către:

5.1. avocatul Puică Sergiu în numele inculpatului, care solicită casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Moraru Denis să fie achitat, menționând că nu există probe suficiente care ar demonstra vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunilor prevăzute atât de art. 287 alin. (2) lit. b) cât și de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal. Declarațiile părților vătămate nu sunt suficiente pentru a demonstra vinovăția inculpatului, așa cum în conținutul acestora se regăsesc elemente contradictorii.

5.2. Partea vătămată, Popa Mihail, care solicită casarea deciziei și sentinței cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În susținerea recursului partea vătămată indică aceleași motive care au fost invocate în cererea de apel, fiind pe larg expuse în **pct. 3.2.** al prezentei decizii.

5.3. Procurorul depune referință prin care solicită menținerea deciziei instanței de apel drept legală și fondată, considerând că recursul declarat de către inculpat este vădit neîntemeiat.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.*

Referitor la recursul avocatului Sergiu Puică în numele inculpatului, Colegiul menționează că în drept, avocatul își întemeiază recursul în baza art. 427 Cod de procedură penală, fără a indica concret vre-un temei pentru declararea recursului din cele 16 prevăzute la alineatul (1), însă potrivit solicitării de achitare a inculpatului Colegiul deduce că motivele acestuia se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală care stipulează că *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, însă de fapt, din conținutul recursului rezultă dezacordul cu aprecierea probelor care denotă nevinovăția inculpatului în cele constatate în acțiunile sale.

În acest context, se menționează că, la etapa judecării recursului, instanța nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, acestea fiind atributul exclusiv al instanței de fond și al instanței de apel.

Relevant este și faptul că, regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținută în speță.

Sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*” se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Deși se invocă că inculpatul nu este vinovat de săvârșirea infracțiunilor incriminate, Colegiul consideră că instanța de apel întemeiat a conchis că în cursul judecării cauzei au fost cercetate probe care înlătură orice dubiu și dovedesc cu certitudine vinovăția lui Moraru Denis în baza art. 287 alin. (2) lit. b) și 152 alin. (2) lit. e) Cod penal.

Necătând la faptul că inculpatul vina nu a recunoscut, instanța de apel a constatat că vinovăția acestuia pe deplin a fost dovedită prin declarațiile părților vătămate și martorilor care au fost întru totul confirmate prin materialele cauzei cercetate în instanța de apel.

Colegiul menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, analizând probele administrate corect a stabilit și a reținut în sarcina lui Moraru Denis încadrarea juridică prevăzută la art. 287 alin. (2) lit. b) și 152 alin. (2) lit. e) Cod penal.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu poate servi ca temei pentru achitarea acestuia, dat fiind faptul că, în cursul judecării cauzei au fost administrate probe care confirmă cu certitudine vina lui în comiterea infracțiunilor nominalizate, iar cele invocate de avocat sub acest aspect sunt apreciate de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărindu-se scopul evitării răspunderii penale.

Referitor la recursul declarat de către partea vătămată Popa Mihail, Colegiul stipulează că în conformitate cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

După cum rezultă din materialele dosarului, cauza penală a fost judecată în ordine de apel în lipsa părților vătămate Cenușa Marcel, Negru Alexei și Popa Mihail, dar cu participarea procurorului, inculpatului, avocatului acestuia Puică Sergiu și avocatului părții vătămate Mihail Popa, Babenco Borislav, dispozitivul deciziei fiind pronunțat la 21 septembrie 2017, iar decizia motivată la 23 octombrie 2017, la pronunțarea deciziei integrale nefiind prezent nici un participant la proces, fapt confirmat prin procesul verbal al ședinței de judecată (f.d. 50-53, vol. II). Conform scrisorii anexate la materialele cauzei (f.d. 74, vol. II), copia deciziei a fost expediată tuturor participanților la proces la 25 octombrie 2017.

Instanța de recurs precizează că avocatul părții vătămate Popa Mihail, Babenco Borislav, nu s-a prezentat în ședința de judecată din 23 octombrie 2017 când a avut loc pronunțarea deciziei integrale din motive necunoscute, cu toate că despre aceasta a fost înștiințat la 21 septembrie 2017, de unde rezultă că ultimul s-a eschivat de a fi prezent la pronunțarea deciziei motivate.

Prin urmare, aceste momente certifică faptul că termenul de 30 de zile de contestare cu recurs ordinar al deciziei instanței de apel stabilit de art. 422 Cod de procedură penală, nu a fost respectat de către partea vătămată Popa Mihail, deoarece recursul ordinar a fost declarat de acesta la 28 noiembrie 2017, prin urmare, Colegiul penal consideră că recursul a fost depus peste termen, or termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca fiind declarat peste termen, deoarece legea procesual-penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

În atare împrejurări, termenul de declarare a recursului împotriva deciziei instanței de apel a expirat la 23 noiembrie 2017, iar partea vătămată Popa Mihail și avocatul acestuia, au avut reala posibilitate de a face cunoștință cu materialele cauzei penale și de a declara recurs în termenul stabilit de lege.

În această ordine de idei, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul ordinar declarat de partea vătămată Popa Mihail, este inadmisibil, ca fiind declarat peste termen.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 2) și 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 21 septembrie 2017, în cauză penală în privința lui Moraru Denis, deoarece recursul avocatului Puică Sergiu în numele inculpatului, este vădit neîntemeiat iar recursul părții vătămate Popa Mihail, este declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 28 decembrie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun